

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék (Węgry) w dniu 13 sierpnia 2012 r. — Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-385/12)

(2012/C 366/41)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Székesfehérvári Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy fakt, że podatnicy prowadzący działalność w zakresie handlu detalicznego mają obowiązek uiszczania podatku szczególnego, jeżeli ich roczny obrót netto jest wyższy niż 500 000 000 HUF, jest zgodny z postanowieniami traktatów WE regulującymi ogólną zasadę [nie]dyskryminacji (art. 18 TFUE i 26 TFUE), zasadę swobody przedsiębiorczości (art. 49 TFUE), zasadę równości traktowania (art. 54 TFUE), zasadę równych udziałów finansowych w kapitale spółek w rozumieniu art. 54 (art. 55 TFUE), zasadę swobody [świadczenia] usług (art. 56 TFUE), zasadę swobodnego przepływu kapitału (art. 63 TFUE i 65 TFUE) oraz zasadę równości obciążeń podatkowych przedsiębiorstw (art. 110 TFUE)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel (Luksemburg) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines przeciwko Edenred Luxembourg SA

(Sprawa C-395/12)

(2012/C 366/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines.

Strona pozwana: Edenred Luxembourg SA.

Pytania prejudycjalne

Czy usługi świadczone przez wystawcę bonów restauracyjnych w Luksemburgu na rzecz przedsiębiorców prowadzących restauracje zrzeszonych w jego sieci akceptującej te bonony są zwolnione w całości lub w części z podatku VAT na podstawie postanowień art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku z późn. zmianami, jeżeli wiadomo, że bon restauracyjny stanowi tytuł płatniczy jedynie za całość oraz że usługi te nie mają na celu zagwarantowania zapłaty za posiłek spożyty przez pracownika pracodawcy będącego klientem (*ibid.* B, d, 2), biorąc pod uwagę, że chodzi o bon restauracyjny wydany przez pracodawcę na rzecz jego pracowników w ramach uregulowania krajowego opisanego powyżej, oraz to, że zrzeszenie w sieci bonów restauracyjnych umożliwia korzystanie z klienteli składającej się z pracowników pracodawców będących klientami wystawcy bonów restauracyjnych, jak również i to, iż przejmuje on koszty postępowania związanego z bonami restauracyjnymi

⁽¹⁾ Dz.U. 145, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-412/12)

(2012/C 366/43)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos, pełnomocnik, D. Düsterhaus, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na podstawie art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE⁽¹⁾ z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, ponieważ wszystkie miejsca niekontrolowanego zbytu odpadów funkcjonujące na terytorium cypryjskim nie zostały zamknięte lub dostosowane do wymogów dyrektywy;

— obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.